

Iam hora surgit*

* Je čas povstat,
čas je krátký!

Žila byla jednou jedna slečna jménem Máry. Slečna Máry ráda četla, poznávala, radovala se z objevování nových věcí.

Četla, když přišla z práce, četla, když měla pomáhat mamince (měla totiž ještě skvělou maminku), četla doma v knihovně, četla venku na lavičce, četla prostě všude. Ale nejradyji četla v zahradě. Bydlely se svou maminkou ve starém domě na kraji města, za kterým se táhla velká zahrada, na jejímž konci pod velkými stromy stál starý dřevěný altán.

Jednou na podzim – bylo to někdy před svatým Václavem – seděla v altánu a četla jednu z těch starých tlustých knih, které tvoří v knihovně spolu s dalšími díly celou řadu ve stejné vazbě a které skoro nikdo nečte, protože jsou tak tlusté. Byl to třetí svazek, byla do něj začtená (o čem se v něm psalo, nevím, protože sám tyhle tlusté knihy nečtu), a jak tak skrže barevné listy zlatavého podzimu probleskovalo slunce, najednou s jistotou věděla, že se v této knize (nebo v některé z řady stejně vázaných svazků) nachází poznání cíle života, cíle jejího vlastního života!

Nastalo pro ni období ještě intenzivnější četby. Svět kolem ní se stal pouze kulisou a stínem, na jehož pozadí se rýsoval objev něčeho velikého. Ale jak se postupně prokousávala jednotlivými svazky té dlouhé řady, zmocňovala se jí jistota, že její poslední díl nějak souvisí se smrtí. A od devátého svazku nabyla zřetelně dojmu, že s dočtením poslední stránky posledního svazku zemře. Poděsilo ji

to. Zvláštní při tom ale bylo, že nedokázala přestat číst. Byl v tom kus zvědavosti a především její touha po poznání. Prostě musela číst dál.

Při četbě předposlední knihy řady slečna Máry pohlédla z okna – jaro už bylo v plném rozpuku – a uvědomila si, že ještě nějaký čas, a ona už nic z té nádhery neuvidí. Polilo ji horko, když jí došlo, že mamince, kterou v poslední době kvůli četbě zanedbávala a s kterou si toho má přece tolik co říci, už nepomůže zasadit tulipány, že své (poměrně slušné) vědomosti nikomu nesdělí, že čas je krátký.

A hned další den cestou do práce pozorovala domy, parky a sochy v nich nějak jinak. A když přišla domů, tak se chvíli pobavila s maminkou (a při tom si všimla, že má krásné pomněnkově modré oči), a další den zkusila zasadit tulipány, což jí moc nešlo, protože to už roky nedělala. První dny v tom byla nostalgické, ale jak se snažila krok za krokem dohánět, co zanedbala, začínalo jí to bavit víc a víc.

Na čtení jí zbývalo den ode dne méně času a jednoho dne, když seděla se svou maminkou v altánu a na stole do podzimu zářily krásně barevné jiriny – bylo to někdy po svatém Václavu – došlo slečně Máry, že už nečetla v té tlusté knize, ve které jí zbývá dočíst už jen několik stran, že je na světě ráda, i když všechno neví, a že důležitější je dokázat se radovat z každého dne a o tuto radost se dělit s druhými.

Nepovažuješ i ty něco (chat, esemesky, net, on-line hry, televizi) za smrtelně „důležitější“, než je „ne-obyčejná“ skutečnost?

Sezení a stání

Bývá zvykem, když přijdeme k někomu na návštěvu, že dotyčný nabídne místo k sezení. Lidově se říká: „Prosím, posadte se, ať nám nevynesete spaní.“ Má to však jiný důvod, i když do určité míry s tímto rčením souvisí.

Sezení je výrazem klidu a důstojnosti. Hostitel nám tak dává najevo, že si nás váží a má k nám úctu. Ten, kdo sedí, má i přes svou uvolněnost všechno na očích. Oproti stojícímu je sedící pánem; trůn je znakem moci a majestátu. Pohanští bohové, jestliže se před nimi nachází člověk, jsou znázorňováni v sedě.

Služebníkům přísluší stát, pánům sedět. Uvedme si několik příkladů z Písma svatého. Král Saul seděl pod tamaryškem a všichni jeho služebníci stáli před ním (I Sam 22,6). Prorok Míkajáš měl vidění nebe: „Viděl jsem Hospodina, sedícího na trůně. Všechny nebeské zástupy stály před ním zprava i zleva“ (I Kr 22, 19). Prorok Daniel: „Bůh je tím, kdo skutečně trůní“ (Dan 7,9). Také Zachariáš prorokuje o Kristu: „Ano, on zbuduje chrám Hospodinův a bude obdařen ve-

lebností. Bude sedět na svém trůnu a vládnout“ (Zach 6,13). Sám Pán Ježíš, poté co naposledy hovořil se svými učedníky, byl vzat vzhůru do nebe a usedl po pravici Boží.

Možná někdo z vás byl někdy u soudu. Soudce sedí na znamení moci, která je mu svěřena. Proto také Syn člověka, až přijde ve dnech posledního soudu, se posadí na trůn své slávy. V antické době se vyžadovalo, aby učitel na znamení své důstojnosti seděl. Proto nejvládnějším místem biskupa je jeho katedra, trůn. Pro nás ostatní pak sezení během mše svaté (s výjimkou evangelia) znamená soustředěnost při naslouchání mešních čtení. Všimněme si, že kněz při udílení svátosti smířením sedí, aby tento akt připomínal soudní úkon.

Ten, kdo stojí, je připraven ke službě druhým. Naslouchá a ochotně se podle vyslechnutých slov zachová a uvede je ve skutek. To je důvod, proč při evangeliu stojíme. My stojíme, Kristus sedí a pou-

čuje nás svým Slovem. On je Pán a my jeho služebníci.

F1 – souboj nervů

Marek Novák

Před námi je již poslední závod sezony – Velká cena Brazílie. S největší pravděpodobností si vedení udrží španělský závodník Renaultu Fernando Alonso. Jeho největší rival z Ferrari, Němec Michael Schumacher ztrácí deset bodů. Na třetím místě se zatím krčí Massa o bod před Fisichellou.

Během sledování TV přenosů osmnácti velkých cen formule 1 můžeme narazit na několik pojmů, které stojí za to si připomenout. Stejně tak pravidla, která v tomto rychlém sportu platí.

O co se soutěží?

Pohár jezdců mistrovství světa formule 1 bude udělen jezdcí, jenž získal nejvíce bodů.

Udílení poháru konstruktérů mistrovství světa formule 1 se řídí stejnými pravidly jako u jednotlivců. V tomto případě pouze dochází k sčítání bodů získaných oběma vozy jedné stáje.

Slovníček pojmů

Stop and go

Penalizace nařizující zjetí do boxů, zastavení na určeném místě a opětovný návrat do závodu.

Warm-up

Zahřívací trénink, případně zahřívací / zaváděcí kolo (warm-up lap).

Speed limiter

Elektronické omezení rychlosti v boxech, aktivuje se tlačítkem na volantu jezdce.

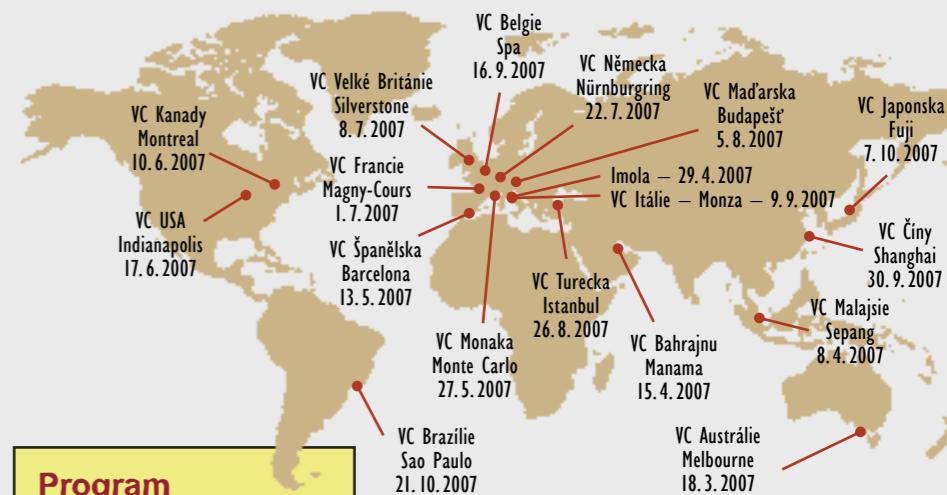
Pole position

První místo na startovním roštu.

Bodování závodu:

- 1. místo 10 bodů
- 2. místo 8 bodů
- 3. místo 6 bodů
- 4. místo 5 bodů
- 5. místo 4 body
- 6. místo 3 body
- 7. místo 2 body
- 8. místo 1 bod

Kalendář mistrovství světa F1 na rok 2007

Program závodního víkendu

Pátek

11.00 – 12.00 První trénink
14.00 – 15.00 Druhý trénink

Sobota

11.00 – 12.00 Třetí trénink
14.00 – 15.00 Kvalifikace

Neděle

14.00 Závod

Píše otec David Henzl. Ilustrace Jirí Vančura

Incidenty a postihy

Pokud nastane některá z následujících situací: předčasný start jednoho nebo více vozů; kolize; jezdec opustil trať; nepovoleným způsobem je bráněno předjížděcímu manévru nebo bránění jinému jezdcí během předjíždění – mohou závodní komisaři udělit jeden z těchto tří trestů, a to každému z účastníků incidentu:

- a) trest projetí boxovou uličkou – pilot musí opustit boxovou uličku a vrátit se do závodu, aniž by zastavil v boxech
- b) desetisekundovou penalizaci – pilot musí zjet do boxů, zastavit u svých boxů nejméně na deset sekund a poté se vrátit zpět do závodu
- c) pokles o deset pozic na startu v následujícím závodě